

עם גמר החופש

החופש יתם. שני חדשים גדושי חור-
יות ומלאי ענין חלפו. כל ילד נושא
עיניו לקראת שנת-הלימודים החדשה
ובלבו פועמת הרגשה — ספק-נעימה,
ספק עצובה. מצד אחד הוא מביט
בעיניים מלאות אהבה אל השנת הח-
דשה ומעביר בזכרונו תוך כדי כך,
כל אותן החוויות שעברו עליו. אמת,
במעמקי הלב מקנן צער קל על החו-
פש שנגזר. אך מעבר לקצה השני
מחייבת למולנו שנה חדשה גדושת
פרי והצלחה. וכבר אנו מעיפים מבט
חטוף לעבר החופש המתעתד לבוא,
דבר המקל במקצת על פרידתנו מן
החופש שהגיע אלי-קצה. בלב מתעו-
ררת שמחה כבושה וברוח טובה אנו
מקבלים את פני השנה החדשה.

חכאך לב, בן 13, גבעתיים